Dosar nr. 4r-849/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-24135886-02-4r-10032025 judecător Beșliu Ludmila

D E C I Z I E
în numele Legii

11 septembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţă:
Preşedintele completului, judecător Ion Bulhac
Judecătorii Marcel Popescu și Svetlana Vîșcu

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul declarat de către executorul judecătoresc Stoian Grigore, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 februarie 2025, prin care a fost încetat procesul contravențional pornit în privința lui Procopciuc Serghei, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 319 alin. (1), (2) Cod Contravențional,-

A C O N S T A T A T:

La 27 noiembrie 2024, executorul judecătoresc Grigore Stoian s-a adresat în instanţa de judecată cu demers, privind examinarea procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. 176-3738/2019 din 19.11.2024 şi sancţionarea făptuitorului Procopciuc Serghei pentru neexecutarea intenţionată a cerinţelor executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare şi necomunicarea informaţiei privind schimbul domiciliului.

Astfel, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. 176-3738/2019 din 19.11.2024, încheiat de către executorul judecătoresc Grigore Stoian, Procopciuc Serghei se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 319 alin. (1) din Codul contravenţional, adică „Acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu” şi 319 alin. (2) din Codul contravenţional „Neîndeplinirea obligaţiei de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuţiilor sale.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 februarie 2025, a fost încetat procesul procesul contravenţional intentat în privinţa cet. Procopciuc

Serghei, învinuit de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 319 alin. (1) și art. 319 alin. (2) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Nefiind de acord cu hotătîrea instanței de fond, executorul judecătoresc Grigore Stoian a declarat recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 februarie 2025 cu atragerea la răspundere a cet. Procopciuc Serghei, conform art. 319 alin. (1) și art. 319 alin. (2) din Codul contravenţional.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că prin încheieri, debitorul a fost obligat să execute obligaţia prevăzută în documentul executoriu, în termenul prevăzut de legislaţie, fiindu-i acordat în acest sens termen benevol de 15 zile, iar ca urmare ultimul nu a întreprins nimic şi nici nu a informat executorul judecătoresc despre acţiunile întreprinse. Odată cu intentarea documentului executoriu de către executorul judecătoresc au fost întreprinse un şir de acţiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori părţilor în procedura de executare, pentru a fi informate despre acţiunile întreprinse precum şi pentru a fi comunicate drepturile şi obligaţiile acestora. În urma măsurilor întreprinse au fost aplicate măsuri asiguratorii pe bunurile debitorului, interdicţii şi restricţii la înstrăinarea acestora. Pînă în prezent un rezultat la toate acţiunile indicate nu s-a stabilit dat fiind faptul că debitorul, în mod direct, se eschivează de la executarea hotărârii judecătorești, fiind absent la nenumăratele solicitări de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc. Prin acţiunile întreprinse, debitorul nefiind prezent la biroul executorului judecătoresc, deşi scrisori în adresa acestuia au fost expediate şi nerecepţionate, aceste acţiuni denotă şi intenţia directă a debitorului de a nu executa documentul executoriu, prin ce a renunţat la executare. În continuare, debitorului i-a fost expediată citaţie contravenţională de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc, prin care i s-a acordat şi termen pentru a prezenta careva acte ce confirmă acţiunile întreprinse. La data indicată în citaţie ultimul nu s-a prezentat şi nici nu a informat executorul judecătoresc despre motivele sale ceea ce duce iarăşi dă dovadă că debitorul refuză direct şi intenţionat la neexecutarea atît a documentului executoriu precum şi a cerinţelor executorului judecătoresc, deoarece citaţiile înmînate au un caracter obligatoriu şi nu unul devolutiv.

Consideră că, actele anexate la demersul în cauză dovedesc pe deplin cele indicate şi se constată toate semnele constitutive ale contravenţiei imputate.

A notat că, despre toate acţiunile întreprinse în cadrul procedurii de executare, părţilor le-au fost expediate scrisori cu aviz, iar despre recepţionarea sau nerecepţionarea acestora răspunderea le aparţine, sau în documentul executoriu a fost indicată adresa la care executorul judecătoresc urmează să expedieze corespondenţa, iar în cazul schimbării domiciliului sau a vizei de reşedinţă, Codul de executare şi anume art.68 explică obligaţia acestora de a comunica locul schimbării domiciliu, în caz contrar se consideră că scrisorile expediate la adresa cunoscută sunt comunicate.

Menționează că, instanţa de judecată, prin hotărârea emisă, se contrazice cu circumstanţele cauzei, or pe de o parte se invocă că procesul-verbal cu privire la constatarea contravenţiei este întocmit legal, iar pe de altă parte executorul judecătoresc nu ar fi dovedit intenţia directă a făptuitorului, sau atît în conţinutul procesului-verbal, precum şi a înscrisurilor anexate la demers, se dovedeşte intenţia directă a debitorului de a nu executa documentul executoriu.

Astfel, instanţa de judecată a constatat că la materialele cauzei contravenţionale nu au fost anexate suficiente probe ce ar demonstra faptul că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile, insă care urma să le întreprindă nu a menţionat, instanţa urma să motiveze cele indicate, iar pe de altă parte instanţa a încetat procesul pe principiul intimei convingeri, fără a lua în calcul termenul acordat prin citaţia înaintată. Mai mult, la emiterea acestei hotărâri instanţa nici nu a reţinut indiferenţa debitorului de a se prezenta în şedinţa de judecată în vederea expunerii poziţiei sale şi de a prezenta careva contrargumente asupra celor invocate de către executorul judecătoresc.

A subliniat că, în motivarea expusă, însăşi instanţa se contrazice cu propriile calificări prin care a indicat că a citat debitorul şi a solicitat de a se prezenta la şedinţele de judecată, ultimul nu s-a prezenta sau această situaţie nu spune alt ceva decît ignorarea şi executarea cerinţilor legale în vederea onorării obligaţiilor, mai mult aceste nu sunt nişte drepturi a debitorului, dar obligaţii, iar în cazul în care sunt ignorate urmează să apară răspunderea.

A opinat că, în circumstanţele menţionate, instanţa de judecată eronat a conchis că nu a fost comisă fapta contravenţională, or nu s-a confirmat prin probe că făptuitorul nu execută intenţionat sau se eschivează de la executarea hotărârii instanţei, facînd trimitere la art. 44 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei. În speţă, instanţei i-au fost administrate un şir de probe, prin care o asemenea abordare şi motivare formală nu poate fi reţinută, necătând la faptul că vinovăţia făptuitorului a fost demonstrată pe deplin în coraport cu înscrisurile prezentate, sau instanţa nu a găsit un alt motiv prin care să-şi argumenteze poziţia.

În speţă, consideră concluziile primei instanţe ca fiind pripite, or, nu a examinat cauza sub toate aspectele, în mod complet şi obiectiv, fără a clarifica circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei, iar la emiterea hotărârii nu a dat deplină importanţă prevederilor art. 462 Cod contravenţional.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților

nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale şi prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În fapt, din materialele dosarului, Colegiul Penal constată că, la 27 noiembrie 2024, executorul judecătoresc Grigore Stoian s-a adresat în instanţa de judecată cu demersul privind examinarea procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. 176-3738/2019 din 19.11.2024 şi sancţionarea făptuitorului Procopciuc Serghei pentru neexecutarea intenţionată a cerinţelor executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare şi necomunicarea informaţiei privind schimbul domiciliului.

Astfel, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. 176-3738/2019 din 19.11.2024, încheiat de către executorul judecătoresc Grigore Stoian, Procopciuc Serghei se învinuieşte în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 319 alin. (1) din Codul contravenţional, adică „Acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentulurfexecutoriu" şi 319 alin. (2) din Codul contravenţional „Neîndeplinirea obligaţiei de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuţiilor sale.

Prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 februarie 2025, a fost încetat procesul procesul contravenţional intentat în privinţa cet. Procopciuc Serghei, învinuit de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 319 alin. (1) și art. 319 alin. (2) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Colegiul Penal reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Din materialele dosarului se reține că, agentul constatator nu a putut prezenta careva probe în confirmarea acuzării, conform prevederilor art. 457 alin.(1) Cod contravențional.

În virtutea prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod. În cazul dat, instanța consideră că, vinovăția lui Procopciuc Serghei nu a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii contravenției. Astfel, doar procesul-verbal de contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

Colegiul Penal reiterează că, conform art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Articolul 425 alin. (1) și (2) Cod contravențional prevede că, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Art. 319 din Codul contravențional sancționează la alin. (1) acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerințele

executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu, iar la alin. (2) neîndeplinirea obligației de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informațiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuțiilor sale.

Colegiul Penal atestă că, executorul judecătoresc a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția lui Procopciuc Serghei, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit.

În susținerea argumentului privind lipsa probatoriului care să demonstreze eschivarea persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional de la executarea acțiunilor solicitate de către executorul judecătoresc, instanța de judecată indică că, din materialele cauzei nu se atestă nici o dovadă a faptului eschivării de la executarea actului executoriu.

Prin urmare, rezultă că, pentru a-i fi imputată fapta de neexecutare a cerințelor executorului judecătoresc sau împiedicarea executării, agentul constatator urma în mod obligatoriu să probeze că aceste cerințe au ajuns la destinatar, că acesta ar fi avut posibilitatea să le execute dar, fără a avea motive întemeiate, intenționat nu le-a executat, iar în cauza pendinte acest fapt nu poate fi probat.

Iar pentru a fi întrunite elementele componenței de contravenție, atât de la alin.(1) cât și de la alin.(2) al art. 319 din Codul contravențional, actele și cerințele executorului, care se susține că nu au fost îndeplinite, urmează în mod indispensabil să fie înaintate și să ajungă la destinatar, or, doar odată cu comunicarea acestora, debitorul care nu le execută în mod intenționat, poate fi supus răspunderii contravenționale.

În continuare, Colegiul Penal conchide că, prima instanță justificat și întemeiat a apreciat, că nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente și utile învinuirea contravențională formulată și motivată prin faptul că, Procopciuc Serghei a săvârșit contravenția prevăzută la art. 319 alin.(1) și art. 319 alin. (2) din Cod contravențional, iar din materialele prezentate nu rezultă faptul că Procopciuc Serghei a săvârșit faptele imputate.

Așadar, agentul constatator, la caz executorul judecătoresc Stoian Grigore, nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat intenția făptuitorului Procopciuc Serghei de a nu îndeplini cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau a împiedica executarea documentului executoriu, ori necomunicarea executorului judecătoresc despre schimbarea domiciliului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc, în situația în care lipsesc absolut dovezi certe

de recepționare a citației și actelor executorului judecătoresc de către însuși făptuitor, expediate pe numele lui Procopciuc Serghei.

Or, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional.

Totodată, Colegiul reiterează că, latura subiectivă a contravenției prevăzută la art.319 Codul contravențional se manifestă numai prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale intenționat creează impedimente în vederea executării silite a documentului executoriu, și dorește acest rezultat, însă în situația din speță în acțiunile lui Procopciuc Serghei lipsește intenția directă de neîndeplinire fără motive a cerințelor executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau probe că ar împiedica executarea documentului executoriu.

Astfel, în corespundere cu prevederile art. 441 alin.(1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional încetează dacă nu există faptul contravenției.

Iar, conform prevederilor art.461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional.

Reieșind din cele relevate, Colegiul Penal consideră întemeiată concluzia primei instanțe în speța dedusă judecății, de a înceta procesul din lipsa faptului contravenției.

În concluzie, Colegiul Penal atestă că, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod Contravențional.

Mai mult, Colegiul Penal reține că, recurentul nu a motivat în cererea de recurs care este motivul și temeiul legal al casării hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare a acesteia.

În această ordine de idei, Colegiul Penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu și-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 februarie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Respinge ca nefondat, recursul declarat de către executorul judecătoresc Stoian Grigore, și menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 7 februarie 2025, pronunțată în cauza contravențională în privința lui Procopciuc Serghei, în baza art. 319 alin. (1), (2) Cod Contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele Colegiului, judecător Ion Bulhac

Judecătorii Marcel Popescu

Svetlana Vîșcu